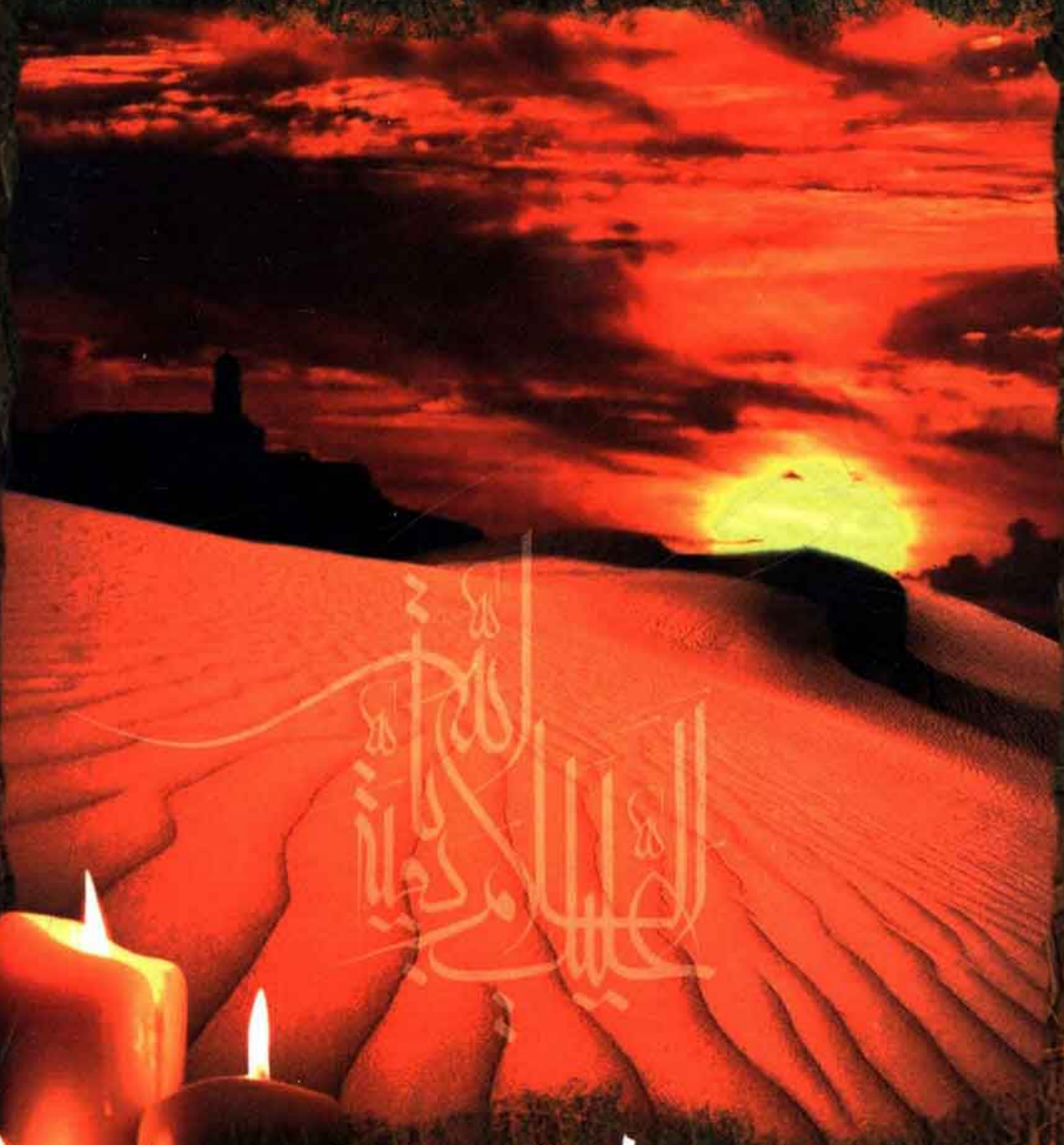


غزوات امہ عصیر

عجل اللہ تعالیٰ
فرجہ الشریف



علا تقی پور



غربت امام عصر عليه السلام

علی تقی پور



نشرِ حادق

السلام عليك يا ابا صالح المهدي



نشر حاذق

غربت امام عصر عليه السلام

مؤلف: علی تقی پور

ناشر: نشر حاذق

نوبت چاپ: نهم

تاریخ انتشار: نیمه شعبان ۱۴۲۸

چاپ: جمفری

شمارگان: ۵۰۰۰ جلد

تعداد صفحات: ۵۶ صفحه رقعی

مرکز نشر و پخش: قم - خیابان ارم مؤسسه فرهنگی نشر حاذق

☎ ۰۲۵۱ - ۷۷۴۲۵۲۲ ☎ | ۰۲۵۱ - ۷۷۴۲۵۲۳ ☎ | ۰۹۱۲۱۵۱۸۰۷۶

☎ ۰۹۱۲۲۵۱۸۷۷۵ ☎ | ۰۹۱۲۲۵۲۵۲۷۵

Email : hazegh@ketabegom.com

شابک: ۲ - ۹۶ - ۵۹۷۰ - ۹۶۴ ISBN : 964 - 5970 - 96 - 2

۵۰۰ تومان

۱۱۰ صلوات با «و عجل فرجهم» نثار روح مقدس حضرت ابا عبدالله الحسین عليه السلام

به نیت تعجیل در امر فرج مولانا صاحب الزمان عليه السلام

«لطفاً این کتاب را پس از مطالعه در اختیار دیگر منتظران هم قرار دهید»

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللهم عجل لولیک الفرج

سخن آغازین
فرهنگ مهدوی

با فروپاشی کمونیسم و به بن بست رسیدن لیبرالیسم و رو شدن دست آمریکا در چپاول و کشتار ملت‌ها از یک سو و کوچک شدن دنیا به دلیل گسترش ارتباطات، طرح دهکده جهانی و جهانی سازی از سوی دیگر و در فصل عطشناک زمین برای نجات این نسل تشنه و خسته می‌باید طرحی نو در انداخت و آموزه‌ای را جست که با زبان مناسب و ادبیات جهانی در برابر تئوری‌ها و نظریه‌های نظریه پردازان جهان دربارهٔ پایان تاریخ و فرجام نهایی انسانها بتواند ایستادگی کند و با آنها به رقابت پردازد بلکه در بسیج و جذب همگان از فرهیختگان گرفته تا توده‌های میلیونی نیز موفق باشد باید به دنبال آموزه‌ای بود با این ویژگی‌ها، اعتقادی، جهانی، فراگیر، سرنوشت ساز، نوید بخش برطرف کنندهٔ مشکلات انسانها، بر آورد کنندهٔ آرزوها و الگوساز در تمامی عرصه‌ها و ساحت‌های حیات بشری و بلاخره دارای قدرت انفجاری عظیم و بی بدیل در بسیج توده‌ها و ملت‌ها در مقابله با همه ظلم‌ها و بی عدالتی‌ها باشد. آموزه‌هایی با این گونه اوصاف و

با دل‌باختگان حضرت مهدی علیه السلام این فراز از
دعای عهد را با هم زمزمه می‌کنیم:

«... اَللّٰهُمَّ اِنْ حَالَ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ
الْمَوْتُ، الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلٰى عِبَادِكَ حَتْمًا
مَقْضِيًّا، فَاخْرِجْنِيْ مِنْ قَبْرِى، مُؤْتَرًّا
كَفَنِي، شَاهِرًا سَيْفِي، مُجَرِّدًا قَنَاتِي،
مُلَبِّيًا دَعْوَةَ الدَّاعِي، فِي الْحَاضِرِ وَ
الْبَادِي...»

دیده بر ره دوختم تا بلکه بینم روی تو
ریسمان دل زخم بر طرّه گیسوی تو
جز فرج هرگز نکردم من دعائی روز و شب
قبله گاهم بود مولی جان کمان ابروی تو

فهرست مطالب

پیشگفتار	۷
۱- تفکر	۹
غفلت از امام <small>علیه السلام</small> کفران بزرگ‌ترین نعمت الهی	۱۲
توصیه به دعا برای تعجیل فرج مهم‌ترین امر به معروف	۱۴
یاد حضرت مهدی <small>علیه السلام</small> اجابت دعوت خداوند	۱۵
خواستن و دعای مردم عامل مهم در تحقق ظهور	۱۵
توصیه حضرات معصومین <small>علیهم السلام</small> به دعا برای تعجیل فرج	۱۷
دعا برای تعجیل فرج هم‌آوائی با اولیا و انبیا	۲۱
دعای برای تعجیل ظهور دعا برای تشکیل دادگاه عدالت	۲۲
خدمت به امام عصر <small>علیه السلام</small> به اندازه توان	۲۴
ترک گناه و لهو و لعب از مقدمات مهم ارتباط با امام عصر <small>علیه السلام</small>	۲۶
حل مشکلات مائی و معنوی با یاد و یاری امام عصر <small>علیه السلام</small>	۲۹
بهانه عدم لیاقت برای یاد امام زمان <small>علیه السلام</small> یکی از شگردهای شیطان	۳۰
بهانه عدم توانایی برای یاد امام عصر <small>علیه السلام</small> یکی دیگر از شگردهای شیطان	۳۲
بی‌نیازی امام عصر <small>علیه السلام</small> از دعای ما و نیاز ما به ایشان	۳۴
پدر مهربان	۳۵
۲- همت	۴۱
۳- استغاثه به امام زمان عجل الله تعالی فرجه	۵۰
نتیجه‌گیری از مطالب	۵۵

پیشگفتار

در جامعه کنونی بعضی از مسائل و اصولی که که جزء ضروریات اعتقادی و عملی مسلمانان می باشد زیر پرده های غفلت پنهان مانده و کم اهمیت شده است، لذا ما به عنوان یک مسلمان وظیفه داریم انسان هایی را که در غفلت به سر برده و غرق زندگی دنیوی خویش شده و بعضی از اصول و عقاید را به فراموشی سپرده اند و یا در زندگی آنها کمرنگ گردیده است، را با کلمات نورانی خداوند متعال و اولیای الهی آشنا کنیم و با زنده کردن یاد خدا و ائمه معصومین علیهم السلام گامی کوچک در راه اعتلای مکتب علوی برداریم.

یکی از اصول دین که پرداختن به آن واجب است و در حال حاضر این نیاز، بیش از پیش احساس می شود؛ امامت امام زمان ارواحنا فداه و زنده کردن یاد و دعا نمودن برای آن وجود مقدس می باشد که یک وظیفه دینی محسوب می شود.

در این روزگار که امام غریب ما به تنهایی همچون پدری مهربان برای غربت شیعه می گردید، بر ماست که با او هم ناله شویم و دستان خویش را برای تعجیل در امر فرج آن بزرگوار بالا ببریم و با

چشمی اشکبار و قلبی سوزان از خدای متعال بخواهیم تا زمینه را
برای ظهور منجی عالم بشریت فراهم نموده و به غیبت آن سرور
خاتمه دهد.

لذا در این مجموعه قصد داریم راه‌های توفیق در امر دعا و یاد
امام عصر ارواحنا فداه را برشماریم و این را بر خویش یک تکلیف
شرعی و دینی می‌دانیم؛ زیرا در زمانی که امام عصر حجة بن
الحسن العسکری عجل الله تعالی فرجه الشریف در غیبت به سر می‌برند ما به
عنوان محبین و شیعیان آن حضرت موظفیم تا با دعا به درگاه
پروردگار جهانیان زمینه ظهور را فراهم کرده و از منتظران واقعی
یوسف زهرا علیها السلام باشیم.

امیدواریم مطالب این مجموعه مورد رضایت حضرت حق
تعالی و تأیید حضرت مهدی ارواحنا فداه و مورد توجه و استفاده
خوانندگان بزرگوار قرار گیرد.

راههای کسب توفیق دعا برای امام زمان علیه السلام

توفیق دعا برای امام زمان ارواحنا فداء و یباد آن بزرگوار در دل راههایی دارد که در میان آنها به بررسی سه امر اساسی می پردازیم:

۱- تفکر. ۲- همت. ۳- استغاثه.

تفکر

از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم روایت است که: یک ساعت تفکر، از هفتاد سال عبادت برتر است. (۱)

و امام رضا علیه السلام نیز می فرمایند:

ليس العبادة كثرة الصلاة والصوم، إنما العبادة التفكر في أمر الله عزّ وجلّ.

عبادت به بسیاری نماز و روزه نیست بلکه به فکر کردن در امر خداوند عزّ وجلّ است. (۲)

در این رابطه خداوند متعال در قرآن کریم می فرماید:

﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

۱. معراج السعادة: ۸.

۲. اصول کافی: ۵۵/۲.

وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ﴿١﴾

آیا در نزد خود تفکر نکردند که حق تعالی ایجاد نکرده است آسمانها و زمین و آنچه در مابین آنهاست مگر به سبب امری که حق است و به لهُو و هرزه نیافریده است.

قرآن دائماً به فکر کردن تذکر می دهد؛ بر اثر تفکر در این خلقت عظیم کائنات است که یقین انسان به خدای متعال زیاد و ایمان وی تکمیل گردیده؛ و به وعده و وعیدهای الهی همانند بهشت و دوزخ، عوالم پس از مرگ، مراحل هولناک قیامت و غیره اعتقاد و باور قلبی پیدا خواهد شد.

پس از یقین به این باور خواهیم رسید که عمل به دستورات الهی جزء وظایف و لذاتی می باشد که خداوند متعال در قرآن از آن به عنوان هدف خلقت انسان یاد کرده و می فرماید:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (۲)

شما را خلق نکردیم مگر برای عبادت.

از سوی دیگر یکی از مراتب عالی عبودیت، ایمان است و در حوزه ایمان نیز اعتقاد به غیب الهی، از جایگاه ویژه ای برخوردار است؛ همان طوری که در قرآن کریم آمده است:

﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ﴾ (۳)

در تفسیر این آیه شریفه، غیب به یک معنا، وجود امام غایب است؛ (یعنی ندیده به وجود ایشان، ایمان و یقین قلبی پیدا

۲. سوره زاریات، آیه ۵۱.

۱. سوره روم، آیه ۸.

۳. سوره بقره، آیه ۳.

کنیم).

پس اگر با این دیدگاه به معنای بندگی و غیب بنگریم، اهمیت یاد امام عصر ارواحنا فداه را بهتر می‌توانیم مورد بررسی قرار دهیم. اکنون به ذکر نکاتی چند در این باره که نشانگر یاد امام عصر ارواحنا فداه است، می‌پردازیم:

راههای کسب توفیق دعا برای...

۱ - غفلت از امام علیه السلام (کفران بزرگ‌ترین نعمت الهی)

اولین نکته این است که ما عدم بودیم و به خاطر این بزرگواران خلق شدیم و خلعت وجود در بر کردیم و به واسطه این ذوات مقدّسه بود که اجزای تمام هستی از عوالم بیکران لاهوتی، ناسوتی، ملکوتی، مُلکی و کره خاکی ما که نسبت به عظمت آسمان‌ها بسیار بسیار کوچک است، حیات گرفتند و از برکت این انوار مقدّسه است که اشیاء به تناسب خلقت و معرفت خود، در مسیر حرکت به سوی تعالی و کمال قرار دارند و همه و همه؛ چه فرشتگان و مخلوقات آسمانی (ناشنیدنی و نادیدنی) و چه مخلوقات بالا و پایین به طفیل وجود امام عصر ارواح‌فداه و به دعا، برکت و اشاره ایشان، از خوان گسترده الهی بهره می‌برند.

حال که به خاطر این بزرگوار، سفره الهی گسترده و ما از نعمت‌های بی‌شمار آن از جمله بهشت جاودان بهره‌مند خواهیم شد؛ آیا جا ندارد به خاطر این نعمت عظیم الهی سپاسگزار امام زمان ارواح‌فداه باشیم؟

فقط چهارده نفر هستند که در این جهان هستی خدای تعالی را به حق شناخته و عبادت کردند و به جز این ذوات مقدّسه همه در برابر پروردگار، ناچیز و بی‌مقدارند. این بزرگواران هستند که نقش واسطه میان خالق و مخلوق را ایفا می‌کنند و پایداری و دوام عالم امکان به خاطر ایشان است. خدای تعالی کجا و بندگان او کجا؟ ما حتی ائمه اطهار علیهم السلام را نمی‌توانیم بشناسیم چه رسد به خدای تعالی که خودشان فرموده‌اند: شما به‌گونه فضائل و مقامات ما نمی‌توانید برسید.

پس اگر جنب و جوشی در ما و در همه عالم هست، به خاطر این چهارده نور مقدّس است؛ آیا نباید از امام عصر ارواحنا فداه سپاسگزار باشیم؟ چه ضررها و بلاهایی که به خاطر ایشان از ما دفع می‌گردد، نکند ما از آن‌هایی باشیم که با گناه و غفلت خویش در حق ایشان ناسپاسی کنیم.

در فرازی از دعای ندبه آمده است:

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَادِ نِعْمٍ لَا تُضَاهِي.

جانم فدایت؛ تو از نعمت‌های دیرین خدایی هستی که مانند‌ی نخواهد داشت.

امام رضا علیه السلام می‌فرمایند: «عقوبت کفران نعمت زودتر از سایر گناهان است» و چه نعمتی عظیم‌تر و بالاتر از وجود مقدّس امام زمان ارواحنا فداه است و آیا به یاد ایشان نبودن، کفران نعمت نیست؟ و ما مستحقّ عذاب الهی نمی‌باشیم؟ و چه کفران نعمتی بالاتر از این است که انسان ولی نعمت خویش را فراموش کند؟! و حال آن که این غفلت ما از یاد امام عصر ارواحنا فداه و عدم دعا برای تعجیل ظهور ایشان، منشأ تمام گرفتاری‌های جسمی و روحی، مشکلات معیشتی و بی‌سرو سامانی، نبودن امنیت جهانی، سیل، زلزله، بیماری‌های وحشتناک و... می‌باشد.

توجه به این نکته مهمّ است که شکر نعمت‌های الهی در وادی بندگی از جایگاه خاصی برخوردار است به نحوی که سپاس از نعمت باعث زیادی آن و کفران نعمت باعث از دست رفتن آن شده و عذاب الهی را در پی خواهد داشت.

آیا این دوری از امام و محرومیّت از فیض حضور در محضر ایشان، خود از بزرگ‌ترین عذاب‌های الهی نیست که به واسطه



ناسپاسی، دامنگیر انسان‌ها شده است؟!
 آیا شایسته نیست به عنوان تشکر از امام زمان ارواحنا فدا که
 صاحب این سفره گسترده کائنات است، یاد و دعا برای فرج
 ایشان را در قلب خویش و دل‌های دیگران جای دهیم؟ چرا که
 این نعمت الهی در پیشگاه خداوند مورد سؤال قرار خواهد گرفت.
 در قرآن کریم می‌خوانیم:

﴿ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ (۱)

آن‌گاه حتماً از نعمت‌ها سؤال می‌شوید.

و معصومین علیهم‌السلام در تفسیر فرموده‌اند: منظور از نعمت، ما
 خاندان هستیم.

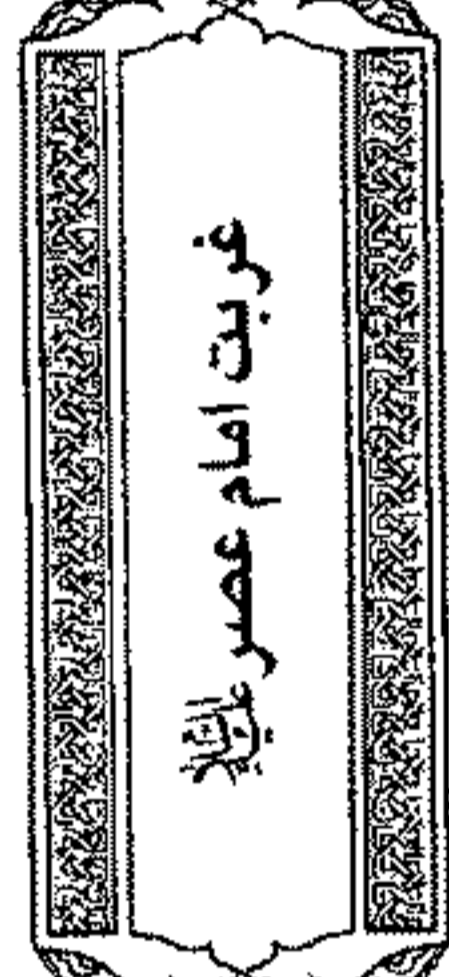
۲- توصیه به دعا برای تعجیل فرج (مهم‌ترین امر به معروف)

حضرت امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام فرمودند:

تمامی کارهای خیر و نیک در مقابل امر به معروف مثل قطره در
 برابر دریا است.

مسأله امامت در این زمان (ولایت و امامت امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف) از اصول دین است، بنابراین روایت فوق و صدها روایت
 دیگر در باب امر به معروف و شناختن و شناساندن خاندان
 وحی علیهم‌السلام این مطلب را ثابت می‌کند که هر شخصی در حد
 توانایی خود از نظر علمی و مالی باید در راه شناخت و معرفی
 امام علیه‌السلام گام بردارد.

آیا صدها روایت در باب امر به معروف شامل فروع دین



می شود ولی نظری به اصول دین (امامت امام عصر ارواحنا فداه) ندارد؟!

آیا نباید هر کسی به عنوان امر به معروف حتی با بیان چند کلمه، افکار دیگران را به طرف مسأله انتظار و امام عصر ارواحنا فداه راهنمایی کند؟

آیا هر کس وظیفه خود را در این امر واجب انجام ندهد، مورد مؤاخذه قرار نخواهد گرفت و مستحق عذاب الهی نخواهد شد؟

۳- یاد حضرت مهدی علیه السلام (اجابت دعوت خداوند)

خداوند متعال در سوره عصر می فرماید:

﴿وَالْعَصْرُ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ .

همه انسانها در زیانند جز آنانی که عمل صالح انجام می دهند و همدیگر را به حق سفارش می کنند و یکدیگر را به صبر سفارش می نمایند.

کدام عمل صالح و نیکی بالاتر از نشر یاد امام علیه السلام و ترویج فرهنگ انتظار سراغ دارید؟

آیا از این عمل صالح بالاتر داریم که با دعا برای ظهور ایشان جهان ظلمانی و مملو از ظلم و ستم و تباهی به گلستان مبدل شود؟

در تفسیر آیه شریفه ﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾^(۱)؛ «بشتابید به سوی عمل خیر»، فرموده اند: به سوی ما اهل بیت بشتابید.

آری؛ در سوره «والعصر» می خوانیم مردم همه در خسرانند مگر آنانی که همدیگر را سفارش به حق یعنی امیرالمؤمنین و یازده فرزندشان علیهم السلام نمایند که امروز مصداق این حق، حضرت مهدی علیه السلام می باشند. پس آیا به جز دلدادگان و منتظران واقعی آن حضرت، سایر مردم بدون استثنا در خسران و جایگاه خاسران واقع نیستند؟

پس بیاییم، با دعا برای ظهور و یاد امام زمان ارواحنا فداه و تبلیغ آن حضرت از منتظران واقعی آن حضرت قرار گرفته و از خسران و زیان واقعی نجات پیدا کنیم.

۴ - خواستن و دعای مردم (عامل مهم در تحقق ظهور)

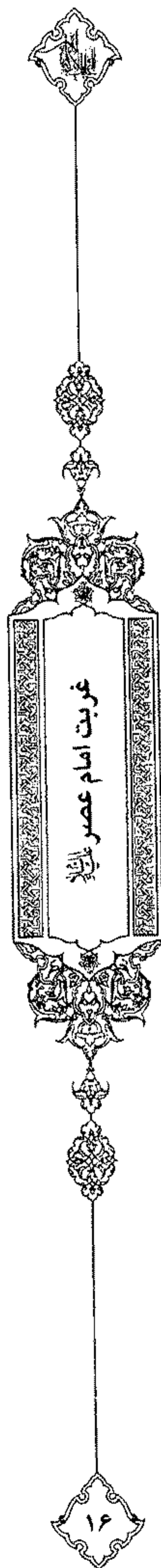
قسمت عمده‌ای از تغییرات، تحولات، پیشرفت‌ها و یا حوادث دنیای اطراف ما از قبیل پیشرفت علوم مختلف مانند طب، تکنولوژی هسته‌ای، جنگ، صلح و ... به دست خود انسان‌ها تحقق می‌پذیرد و خداوند تعالی نیز می‌فرماید:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (۱)

ما هیچ قومی را تغییر نمی‌دهیم مگر آنکه به دست خودشان سرنوشت شان را عوض کنند.

یعنی یک قسمت مهم ظهور به ما بستگی پیدا می‌کند و با خواست و تلاش ما تحقق‌پذیر است.

مگر قوم حضرت موسی علیه السلام نبودند که همگی با حالت عجز، ناله و گریه به سوی خدای تعالی توبه نموده و ظهور حضرت



موسی را خواستار شدند و حق تعالی نیز که به قلب‌های آنها آگاهی داشت و می‌دانست که حقیقتاً از عمق وجود، طالب رحمت الهی (یعنی حضرت موسی علیه السلام) هستند، موعده قیام آن بزرگوار را به جلو آورد؟

۵- توصیه حضرات معصومین علیهم السلام (به دعا برای تعجیل فرج)

تأکید بر اهمیت دعا برای تعجیل فرج در لسان گهربار ائمه اطهار علیهم السلام نمایانگر حساسیت و توجه این بزرگواران نسبت به وجود مقدس حضرت صاحب الزمان ارواحنا فداء و ظهور آن بزرگوار می‌باشد.

از صدها روایت و دعاهای خاصه برای تعجیل در فرج، به چند مورد اشاره می‌نماییم:

در کتاب «جمال الصالحین» از مولایمان امام صادق علیه السلام نقل شده است که آن حضرت فرمودند:

همانا از حقوق ما بر شیعیان ما این است که بعد از هر نماز واجب دست‌هایشان را بر چانه گذاشته و سه مرتبه بگویند:

يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ عَجَلُ فَرَجِ آلِ مُحَمَّدٍ، يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ
إِحْفَظْ غَيْبَةَ مُحَمَّدٍ، يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ اِنْتَقِمِ لِابْنَةِ
مُحَمَّدٍ علیه السلام.

ای پروردگار محمد؛ فرج و گشایش امور آل محمد را تعجیل فرما؛ ای پروردگار محمد؛ محافظت کن (دین را در) غیبت محمد، ای پروردگار محمد؛ انتقام دختر محمد علیه السلام را

بگیر. (۱)

حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نیز می فرمایند :

هاه - وأوماً بیده - شوقاً الی رؤیته. (۲)

آه - چقدر به دیدار او (حضرت مهدی علیه السلام) مشتاقم.

و حضرت امام صادق علیه السلام فرمودند :

... لو أدركته لخدمته أيام حياتي. (۳)

اگر من زمان او را درک نمایم، در تمام روزهای زندگی و حیاتم به او خدمت می کنم.

از حضرت امام رضا علیه السلام روایت شده که آن حضرت در مجلسی که در خراسان داشتند هنگام ذکر لفظ «قائم» ایستادند و دو دست خود را بر سر مبارک نهادند و گفتند: **اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَسَهِّلْ مَخْرَجَهُ**. آن گاه از خصوصیات حکومت آن حضرت صحبت فرمودند.

مرحوم محدث نوری در کتاب «نجم الثاقب» فرموده است: قیام و تعظیم نمودن مردم به هنگام شنیدن نام امام زمان ارواحنا فداه مخصوصاً لقب مخصوص آن حضرت، سیره و روش همه شیعیان از عرب و عجم و ترک و هند و دیلم و غیر آن در همه بلاد است بلکه اهل سنت نیز به آن عمل می کنند. (۴)

۱. صحیفه مهدیه: ۱۹۵.

۲. بحار الأنوار: ۱۵/۵۱.

۳. الغیبة مرحوم نعمانی: ۲۷۳.

۴. صحیفه مهدیه: ۱۰۹ به نقل از إلیزام الناصب: ۲۷۱/۱.

از ده‌ها پیام در امر دعا برای تعجیل ظهور از ناحیه مقدسه امام
عصر ارواحنا فداء و سایر ائمه علیهم‌السلام در خواب یا مکاشفه به ذکر موارد
زیر اکتفا می‌کنیم:

«حجّة الإسلام والمسلمین مرحوم آقای حاج سید اسماعیل
شرفی نقل نمودند:

به عتبات مقدسه مشرف شده بودم و در حرم مطهر حضرت
سید الشهداء علیه‌السلام مشغول زیارت بودم. چون دعای زائرین در
قسمت بالای سر امام حسین علیه‌السلام مستجاب است، در آنجا از
خداوند خواستم مرا به محضر مبارک مولایم حضرت مهدی ارواحنا
فداء مشرف گرداند و دیدگانم را به جمال بی‌مثال آن بزرگوار روشن
نماید.

ناگهان هنگامی که مشغول زیارت بودم خورشید جهان تاب
جمالش ظاهر شد، گرچه در آن هنگام حضرتش را نشناختم؛ ولی
شدیداً مجذوب آن بزرگوار شدم، پس به او سلام کردم و از ایشان
سؤال کردم: آقا! شما کیستید؟

فرمودند: من مظلوم‌ترین فرد عالم هستم.

من مقصود آن حضرت را متوجه نشدم و با خود گفتم: شاید
ایشان از علمای بزرگ نجف هستند و چون مردم به ایشان گرایش
پیدا نکرده‌اند خود را مظلوم‌ترین فرد عالم می‌داند، در این هنگام
ناگهان متوجه شدم که کسی در کنارم نیست.

اینجا بود که فهمیدم خداوند دعایم را مستجاب فرموده و مرا
به لقای حضرتش شرفیاب نموده، و او مظلوم‌ترین فرد عالم و امام
زمان من بود، و نعمت حضور آن بزرگوار را زود از دست دادم.

حجّة الإسلام والمسلمين عالم ربّانی مرحوم آقای حاج شیخ
محمد جعفر جوادی که ایشان در عالم کشف، یا شهود خدمت
حضرت بقیّة الله ارواحنا فداء مشرف شده و ایشان را بسیار غمگین
می بیند از حال آن بزرگوار سؤال می کند، حضرت می فرمایند:

دلم خون است، دلم خون است.

حضرت امام حسین علیه السلام در عالم مکاشفه به یکی از علمای قم
فرمودند:

... مهدی ما در عصر خودش مظلوم است، تا می توانید
درباره آن حضرت سخن بگویید و قلم فرسایی کنید؛
آنچه درباره شخصیت این معصوم بگویید درباره همه
معصومین (علیهم السلام) گفته اید؛ چون حضرات معصومین همه
در عصمت و ولایت و امامت یکی هستند و چون این
زمان، دوران مهدی ما است سزاوار است درباره او بیشتر
گفتگو شود.

و در خاتمه فرمودند:

باز تأکید می کنم درباره مهدی ما زیاد سخن بگویید و
بنویسید، مهدی ما مظلوم است، بیش از آنچه نوشته
و گفته شده باید درباره اش نوشت و گفت. ^(۱)

بی اهمیت شمردن این پیام ها و سستی نمودن در این امر مهم
باعث بدبختی، ضرر و زیان فراوان در دنیا و عقاب و عذاب در

آخرت است و بالعکس یاد امام علیه السلام و دعا برای فرج، موجب عزیز شدن نزد حق تعالی و باعث سامان یافتن وضع روحی، معنوی و مادی و همچنین باعث سرازیر شدن الطاف خاصه خداوند و رسیدن به مقامات عالی معنوی می‌گردد.

۶- دعا برای تعجیل فرج (هم آوائی با اولیا و انبیا)

چشم انتظار بودن تمامی یکصد و بیست و چهار هزار پیامبر در عالم برزخ که به ناحق و مظلومانه مورد آزار و شکنجه و قتل قرار گرفته‌اند و اذیت‌های بی شماری که پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه و آله و سلم تحمل نموده و فرمودند: هیچ پیغمبری مانند من اذیت نشده، و ظلم و ستمی که به حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام روا داشتند که بر اثر حزن و اندوه سنگین، شب‌ها خواب از چشمان‌شان ربوده شده و تا سحر با چشمانی گریان در مصیبت همسر مظلوم‌شان می‌گریستند و از بس عمق فاجعه و دردشان عظیم و جانسوز بوده، فرمودند: ای فاطمه در فراق تو شبها خواب ندارم، و دختر مظلوم‌شان حضرت زینب علیها السلام که از بدو کودکی، بارهای سنگین مصیبت مادر، پدر، دو برادری که سید و سرور جوانان اهل بهشتند و صحنه‌های بسیار دلخراش و خونبار عاشورا را تحمل نمود تا آنجا که از شدت حزن، موهای‌شان سفید و در عرض کمتر از چهل روز چهره ایشان کاملاً شکسته و پژمرده گشته بود^(۱)، نیز

۱. در قرآن آمده است که در روز قیامت از شدت هول، هراس و صحنه‌های هولناک آن روز

بچه‌های کوچک پیر می‌شوند، و در بعضی از خبرهای روز عاشورا نیز نقل شده که کودکان علیهم السلام

وظیفه سنگینی بر عهده محبین اهل بیت علیهم السلام می گذارد که همگام با چشم انتظاری اهل بیت علیهم السلام آن‌ها نیز چشم انتظار فرج آن حضرت باشند و برای تعجیل در فرج منتقم آن بزرگواران زیاد دعا کنند.

۷- دعا برای تعجیل ظهور؛ (دعا برای تشکیل دادگاه عدالت)

اگر ظلمی در جهان اتفاق بیفتد، فردی که مظلوم واقع شده است به قاضی و دادگاه رجوع نموده و پس از بررسی موضوع و اعلام موارد جرم، مجازات اجرا می شود، اگر در جسم کسی خراش و زخمی در اثر یک تصادف بسیار کوچک و لو با یک وسیله کوچک انجام گیرد آن را پیگیری می کنند، ولی ظلمی که بر حضرت صدیقه علیها السلام وارد گردیده و نهایتاً به شهادت ایشان منجر شده و ظلمی که به آقا امیرالمؤمنین علیه السلام کردند و ایشان را خانه نشین نمودند، تا به امروز این پرونده در دادگاهی مطرح نشده و مورد بررسی و پیگیری قرار نگرفته و مجازات عاملین آن اعلام نشده است.

آیا محبّ و شیعه امیرالمؤمنین علیه السلام نباید حداقل به خاطر همین موضوع دلخراش با دعا برای تعجیل ظهور از اعماق دل، خواستار تشکیل دادگاه عدالت توسط حضرت بقیّة الله الأعظم عجل الله تعالی فرجه و بررسی پرونده این مظلومان تاریخ و گرفتن انتقام خون به

از شدت وحشت صحنه های جنگ، کشتارهای فجیع، حمله به خیمه ها و ضرب و شتم ها، قیافه های آن عزیزان عوض شده بود.

ناحق ریخته شده حضرت زهرا علیها السلام و فرزندان معصومش، گردد؟
اگر عزیزی از شما حادثه و یا تصادفی برایش پیش می‌آید و
ضرر مالی و جسمی می‌دید آیا شب و روز در صدد پیگیری و
مطالبه حق او نمی‌گشتید.

حساسیت محبان امیرالمؤمنین علیه السلام به این موضوع، یک بُعد
مهمش این است که هر چه در توان دارند جهت بررسی این
پرونده به کار ببندند، و حداقل امکان و توانایی که در این زمینه به
آنها داده شده قلب و زبان است تا به وسیله آنها برای شناساندن
امام زمان ارواحنا فدا و بالا بردن معرفت و شناخت مردم و جامعه
پیرامون خود تلاش کنند و آنها را به سوی امام علیه السلام سوق دهند؛ و
زبان خویش و سایرین را به دعای همیشگی برای فرج ایشان
عادت دهند. ان شاء الله به این وسیله به زمان ظهور نزدیک شویم
و امام عصر علیه السلام برای بازگشایی پرونده آن بزرگواران و جنایت‌های
دیگر مثل سقیفه، عاشورا و... اقدام فرمایند.

۸- خدمت به امام عصر علیه السلام (به اندازه توان)

مسأله دیگری که تذکر آن خالی از لطف نیست، معرفت و شناخت موجودات عالم از امام خویش می باشد، به این معنی که موجودات دیگر همانند حیوانات و درندگان بهتر از برخی انسان ها امام خود را می شناسند و جایگاه او را می دانند و بعضی از حیوانات نیز در مصیبت امام علیه السلام، خویش را هلاک کردند، همچون ذوالجناح که آن قدر سر خود را به زمین کوبید تا جان داد؛ و در داستان حضرت ابراهیم علیه السلام علی نبینا وآله وعلیه السلام که قورباغه ای دهان کوچک خود را پر از آب می کرد و امید داشت با همین چند قطره آب بتواند حضرت ابراهیم را در میان شعله های آتش یاری کند! یا در زمان امام هادی علیه السلام که شیعیان گرفتار متوکل ملعون شده و سخت در ترس و تقیه بودند، شخصی وارد سامرا شد و می خواست به خدمت امام علیه السلام برسد و نمی دانست از چه کسی نشانی محل سکونت امام را بپرسد و می ترسید با این سؤال به دست مأمورین متوکل گرفتار شود. نهایتاً افسار حیوان را رها کرد و آن حیوان کوچه ها را طی نمود و مقابل درب خانه امام علیه السلام توقف کرد و هماندم خادم امام علیه السلام درب منزل را باز کرد و ایشان وارد خانه شدند.

این حکایت ها به ما می آموزد که حداقل کمتر از حیوانات نباشیم و به اندازه توان خود در جهت نشر فرهنگ انتظار و دعا برای تعجیل فرج تلاشی داشته باشیم، و هر کسی باید به اندازه وسعت مالی و استعداد علمی و بیانی یا قلبی خویش هر لحظه در

حال تبلیغ و زنده کردن یاد امام علیه السلام در قلوب مرده و ظلمت گرفته جامعه باشد و خدای تعالی نیز هنگامی که ببیند بنده‌ای از روی اخلاص برای حبیب و حجّتش فعالیت نموده و زحمت می‌کشد یقیناً راه‌های ناهموار را برایش صاف نموده و به مدد و قوه خویش او را یاری می‌دهد.

نباید گفت من لایق نیستم یا بضاعت مالی یا علمی ندارم؛ خیر، همان پیرزنی که با نداشتن استدلال‌های علمی توانست خیلی ساده و با زبان عامیانه توحید خویش را به پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم عرضه بدارد و عرض کرد که این چرخ نخ‌ریسی بدون دخالت دست من به حرکت در نمی‌آید و حرکت او به اراده و فعل من بستگی دارد، چطور می‌شود این جهان با عظمت بدون صاحبی یا ناظمی به حرکت دربیاید؛ و این پیرزن و آن حیوانات برای همیشه حجت بر ما خواهند بود.

خدای تعالی برای هر کس در منبع عقل و فکر او، جایی برای تفکر و کنجکاوی راجع به امام‌شناسی باز کرده و بذره‌های این روزی معنوی یا حجت‌شناسی را در جایگاه فکری او به ودیعت گذارده ولی بشر باید جستجو و پیگیری نماید تا بدان مطلب الهی برسد.

۹- ترک گناه و لهو و لعب (از مقدمات مهم ارتباط با امام عصر علیه السلام)

یکی از عوامل فاصله گرفتن از فرهنگ انتظار، غفلت از یاد امام علیه السلام، و فریفته دنیا شدن و پرداختن به لغویات می باشد. مثل همنشینی های و مجالس لهو و لعب، برخی عروسی ها، سرگرمی ها، بازی های شیطانی و حرام، شنیدن و دیدن صحنه های حرام و یا لغو، چه با دیدن تلویزیون، ماهواره و... که یقیناً باعث آلودگی و سخت شدن قلب و مانع از جذب انوار قدسی می شود و چه قدر در قرآن و روایات به این موضوع تذکر فرموده اند که: «وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ»^(۱)؛ «مؤمنان کسانی هستند که از لهو و لعب دوری می کنند». یا حضرت امیرالمومنین علیه السلام در استغفاری که به آن مرد عرب تعلیم دادند، می فرمایند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ كَتَبْتَهُ عَلَيَّ بِسَبَبِ عُجْبٍ أَوْ
لَهْوٍ أَوْ لَعِبٍ.

خداوندا؛ همانا من طلب آمرزش می نمایم از تو برای هر گناهی که در (پرونده) من آن را نوشته ای به خاطر عجب یا لهو یا لعب.

نهایتاً اگر جلو نفس را نگیرید و آگاهش نسازید هر لغوی سرانجام به سرمستی و گناه تبدیل گشته، قلب را آلوده و تاریک می سازد.

امام معصوم علیه السلام فرمودند: خنده قهقهه، دل را می میراند

(یعنی صفا و نورانیت دل را می‌گیرد).

یا در جایی دیگر فرمودند: خنده بلند را حق تعالی دشمن می‌دارد.

این حکم یک خنده قهقهه است، وای بر آن دلی که دائماً مشغول لغویات باشد و بر اثر غفلت، سیاه شده باشد، آیا این دل می‌تواند با نور مطلق امام زمان ارواحنا فداء همسایگی، همنشینی و سنخیت روحی داشته باشد؟ آیا آن دلی که مملو از حرص و محبت دنیا شده می‌تواند با امام علیه السلام راز و نیاز داشته باشد؟ در فراق امام علیه السلام اشکش جاری شود؟ آیا با آن دل می‌توان به یاد امام علیه السلام بود یا این که با سوز و گداز برای ظهورشان دعا کرد؟

و اما راه علاج بیرون آوردن و نجات قلب از سرمستی و لهو و لعب این است که انسان اول درباره هدف از خلقت، تفکر نموده و خدای تعالی را به وسیله اندیشیدن درباره این صنعت عظیم خلقت صد در صد باور نماید، سپس یقین به عالم بعد از مرگ پیدا کند و ترس از سطوت و عذاب الهی و گرفتار شدن به انواع بلاهای دنیوی مانند فقر، بیماری و... را مد نظر قرار دهد و نفس را به فکر و اندیشیدن وادار کند و او را از عذاب بترساند و قبل از هر فعل و عملی در قلب، خالصانه باید به درگاه خدای تبارک و تعالی و معصومین علیهم السلام استغاثه و گدایی نماید تا دل، لیاقت صفا و نورانیت پیدا کند و خداوند توفیق یاد امام علیه السلام و دعا برای تعجیل فرج را نصیب او گرداند و اگر خواسته قلبی ما واقعاً خالصانه و مصرانه باشد مطمئناً خدای پر جود و کرم توفیق حرکت عطا

می‌کند.

محال است کسی هدایت بخواند و از طرف معصومین علیهم‌السلام مورد عنایت خاصه واقع نگردد.

جناب اباصلت در زندان به امام جواد علیه‌السلام عرضه داشت: مولای من؛ یک سال است که در زندان بسر می‌برم، چرا تا به حال برای آزادیم تشریف نیاوردید؟

حضرت فرمودند: تو همین الآن تو سئل نمودی و من نیز همین ساعت برای نجات تو آمدم.

و این حکایت دلالت بر گشایش پس از گرفتاری در اثر تو سئل خالصانه می‌کند و هر چه غفلت و سستی ما زیادتر شود، بلاها نیز افزون‌تر می‌گردد.

اگر امروز سرمست دنیا و مشغول لغویات گردیم و در غفلت از یاد امام علیه‌السلام غوطه‌ور شویم، فردا در همین دنیا به جهت کفران نعمت (یاد امام علیه‌السلام) به انواع عذاب‌های زمینی و آسمانی مبتلا می‌شویم.

۱۰ - حل مشکلات مادی و معنوی (با یاد و یاری امام عصر علیه السلام)

یاد امام زمان ارواحنا فداه و تبلیغ برای شناساندن وجود مبارک آن حضرت باعث می شود دیگران نام «دوست امام زمان علیه السلام» را بر شما بگذارند (به ویژه در عالم بالا). هر دوستی به یاد دوست هست و تا حد امکان نمی گذارد رفیقش به زمین بخورد. دوستی، اینچنین ایجاب می کند، آن هم دوستی های دنیایی؛ تا چه رسد به دوستی با انسانی کریم که به ایشان در دعای ندبه چنین عرض می کنیم: «پدر و مادرم و جانم به فدایت ... ای کسی که پسر دریاها را پُر جود و کرم هستی».

اگر شما به یاد امام زمان باشید، آن بزرگوار نیز چندین برابر به یاد شما خواهد بود، البته یاد ما کجا و یاد ایشان کجا؟

آیا می شود انسان به یاد عزیزی فعالیت داشته باشد و آن هم شخص کریمی که از زیادتی کرم و جودش بلاها دفع، آرزاق پخش، و حوائج برآورده می شود، و آن عزیز به عاشق دلسوخته خود نظری نیفکند؟ صفت وهاب بودن امام علیه السلام برای همگان است، چه گناه کاران و کفار و چه شیعیان.

آیا می شود شخصی برای دوست خود قدمی بردارد؛ خرجی کند؛ آبرویی بگذارد یا برای تبلیغش اقدام کند، ولی از طرف مقابل هیچ حرکتی صادر نشود.

در مورد عنایت آن بزرگوار به دوستان و محبان خویش نمونه های فراوانی وجود دارد. به عنوان مثال یکی از شیعیان

کویت، جهت ترویج و تقویت یاد امام علیه السلام مبلغ بیست میلیون تومان به یکی از مؤسسه‌های امام عصر علیه السلام کمک کرده بود. ایشان یک زمین بزرگ بایر و کم‌ارزشی در کویت داشت و پس از این جریان، وقتی به کشورش بازگشت به مدت کوتاهی زمین مذکور به علت واقع شدن در اتوبان، قیمت هنگفت و سرسام‌آوری پیدا کرده بود و سود بسیاری نصیب صاحب آن شده بود.

داستان‌هایی از این قبیل و تجربیات بزرگان و عاشقان حضرت، گواه آن است که یکی از خاصیت‌های فعالیت افراد و تلاش آنها برای نشر یاد امام زمان ارواحنا فداه این است که وسعت رزق نصیب آنها شده و مشکلاتشان حل می‌شود.

۱۱ - بهانه عدم لیاقت برای یاد امام زمان علیه السلام (یکی از شگردهای شیطان)

برخی عنوان می‌کنند که ما لیاقت و شایستگی دم زدن از حضرت صاحب الزمان ارواحنا فداه را نداریم و خود را در این مقام نمی‌بینیم و با این همه گناهان و کمی طاعات و عبادات جز شرمندگی چیزی برای گفتن نداریم.

باید دانست که این نوع طرز تفکر یکی از وسوسه‌های بسیار ماهرانه شیطان است تا در دل مؤمن القاء کند و او را از این امر واجب و فیض بزرگ یعنی یاد و تبلیغ امام علیه السلام به هر طریقی خصوصاً با بیان و گفتار محروم گرداند.

آیا جناب سلمان که کمتر کسی می‌تواند از لحاظ مقامات معنوی ایشان را ارزیابی و درک کند که تمامی مراحل دهگانه ایمان را طی نموده و به لحاظ معرفت به حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

به شرافت «منا اهل البيت» نایل آمده، با این همه بزرگی و لیاقت توانست مقامات عالیة امیرالمؤمنین علیه السلام را بفهمد و لایق تقرّب به حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام شود؟ حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام کجا و سلمان کجا؟ میلیاردها سال نوری به جهت مقامات نورانی و امامت با همدیگر فاصله دارند، به جهت عنایت و تفضل و جود سرشار از کرم مولا امیرالمؤمنین علیه السلام بوده که قطره‌ای از دریای بیکران حضرت به ایشان رسید.

این که در روایت فرموده‌اند: اگر شما جایگاه و منزلتی را که ما پیش خدای تعالی داریم بدانید، هر آینه نسبت به ما کافر می‌گردید و ما را انکار خواهید کرد. و یا در جای دیگری فرمودند: ولایت و امامت مقام ظاهری من است؛ مقامات باطنی من غیبی است که شما نمی‌توانید آن را درک کنید، نباید ما را از شناخت و معرفت نسبت به آن بزرگواران و تلاش در راه تقرّب به ایشان منصرف یا دلسرد سازد.

در روایتی آمده: فرشته‌های الهی باید سال‌ها در نوبت باشند تا بالاخره نوبت یکی از آنها فرا رسد و توفیق شرفیابی به حضور ائمه علیهم السلام را پیدا کنند. مگر در مدت عمرشان چند بار توفیق زیارت و دست‌بوسی معصومین نصیب‌شان می‌گردد؟ شاید هم بعضی‌ها بیشتر از یک بار توفیق زیارت پیدا نکنند، آنها می‌فهمند امام یعنی چه، البته معرفت آنها هم به اندازه سرسوزنی از دریای بیکران مقامات امام بیش نیست.

به هر حال بحث لیاقت و شایستگی نیست بلکه وظیفه و یک فریضه دینی می‌باشد، و نشر یاد امام علیه السلام باید به عنوان یک امر

واجب تلقی گردد.

متأسفانه به علت عدم تربیت ولائی در جامعه و آگاهی نداشتن مردم از مسأله انتظار و آشنا نشدن آنها از طریق بزرگان با وظایف خویش، شاهد عدم اهتمام بسیاری از شیعیان به مسأله مهم نشر و یاد امام زمان علیه السلام و کثرت دعا برای تعجیل فرج هستیم.

۱۲ - بهانه عدم توانایی برای یاد امام عصر علیه السلام (یکی دیگر از شگردهای شیطان)

بعضی ها دارای قدرت بیان و قلم هستند؛ ولی از خوف بعضی از برجسبها و مارکها در این امر مهم سستی می ورزند، در صورتی که در راه انجام این وظیفه واجب باید از مال و جان مایه گذاشت.

نشر و ترویج فرهنگ انتظار هیچ ربطی به هیچ جریانی ندارد و لطمه ای به عقاید و آرای کسی نمی زند و برای تمامی طیفها و گروهها جز سود و منفعت مادی و معنوی چیزی به همراه ندارد. آیا شده است کسی خالصانه در امر خیری قدم بردارد و حق تعالی او را یاری نکند؟ یا این که توفیقات او را در آن امر خیر زیاد نکند؟ و یا موانع را برطرف نفرماید؟ و کدامین عمل خیری برتر و بالاتر از دعا برای تعجیل فرج و تبلیغ امام عصر ارواحنا فداه می باشد؟! همان طوری که پیامبر بزرگوار اسلام صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند:

أفضل الأعمال انتظار الفرج.

از همه اعمال بالاتر و برتر انتظار امر ظهور می باشد.

ترس و ناتوانی در هر امر خیری از وسوسه های شیطان ملعون و از ضعف یقین به قدرت لایزال حضرت باری تعالی ناشی

می شود، چون یکی از شرائط توکل این است که با وجود خدای
مهربان از هیچ چیزی نباید ترسید.

خلاصه این که نه لیاقت و شایستگی نداشتن و نه عدم بضاعت
مالی و علمی و نه هیچ بهانه دیگری نمی تواند حجّت و توجیه ما
در روز قیامت قرار گیرد که از انجام وظیفه در قبال امام زمان
خویش شانه خالی کرده و در انجام این امر مهم کوتاهی کنیم.

برای نمونه به چند مورد استثنایی اشاره می کنیم: شخصی
می باشد که به طور مادرزادی ناقص الخلقه است و از دو دست و
دو پا معلول بوده و مجموع بدن او به هم پیچ خورده است. زبان
او هم لال بوده و برای راه رفتن به سختی تمام باید خود را حرکت
دهد. ایشان روز جمعه به عنوان کفش دار دعای ندبه خدمتگزاری
می کرد و جالب اینکه شب عید فطر دو رکعت نماز که در رکعت
اول آن هزار مرتبه سوره توحید را باید خواند با همان وضعیّت
روی پای فلج خود می ایستاد و با همان زبان از کار افتاده نماز را به
اتمام می رساند، آیا این شخص بی پول و بی دست و پا و
کم سواد، در برابر ما که اکثراً از امکانات مالی، جسمی، اجتماعی
و ... برخورداریم حجّت نخواهد بود؟ او با جفت کردن کفش
ادای وظیفه می کند. آیا او حجّتی بر تمامی مؤمنان نخواهد بود؟
و نشان نمی دهد هر کس در هر حالی باید حرکتی برای امام زمان
خود داشته باشد؟

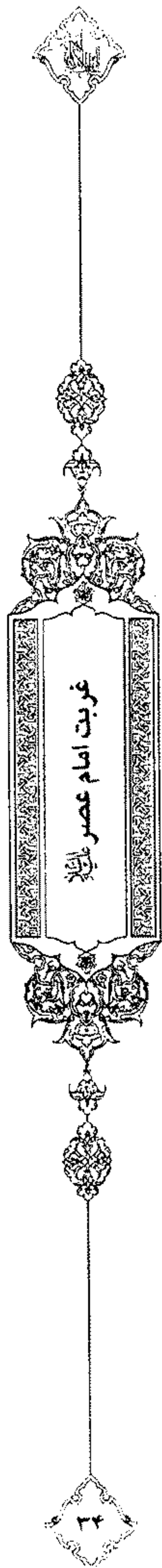
یا شخص دیگری که هیچ گونه سواد خواندن و نوشتن ندارد
ولی بر اثر سوز و گداز همیشگی و گریه ها و ضجه های جانسوز،
خدای تعالی حکمت را بر زبانش جاری ساخته و به حدی در

اجتماع و مجالس مؤمنین و حتی در حضور روحانیون بزرگ عزیز و سر بلند است که پس از اشاراتی به مصائب اهل بیت علیهم السلام مجلس را مستعد گریه و ناله ساخته و به دعا برای فرج و تبلیغ یاد امام زمان ارواحنا فداه و زنده کردن دل‌ها با یاد امام غریب مبدل می‌گرداند و در این امر واقعاً استثنایی و بی‌نظیر است و نمونه‌هایی دیگر از این قبیل که حجت را بر همگان تمام می‌کند.

به هر حال نه خجالت و ترس، نه بی‌سوادی و بی‌پولی و نه نداشتن علم دینی و عدم ابزارهای تبلیغاتی دیگر نمی‌تواند حجت باشد و ما را از مؤاخذة و عذاب الهی در روز قیامت معاف دارد، ما هیچ کاری که انجام ندهیم حداقل در میان خانواده کوچک خود می‌توانیم برای امام علیه السلام تبلیغ را آغاز کنیم تا خداوند کم‌کم توفیق خدمتگزاری بیشتر را به ما عنایت کند.

۱۳ - بی‌نیازی امام عصر علیه السلام از دعای ما (و نیاز ما به ایشان)

خدای تعالی و امام عصر ارواحنا فداه نیازی به توسلات و دعا‌های ما ندارند و اگر ما را به دعا برای تعجیل فرج توصیه فرموده‌اند، می‌خواهند بدین وسیله ما به مقامات عالیة قرب و درجات عالی ایمان برسیم و از سوی دیگر دنیای ما با ظهور ایشان به بهشت مبدل گردد و گرنه خداوند تعالی و حضرت ولی عصر علیه السلام بی‌نیاز از همه مخلوقات هستند، همانند اول خلقت که طبق روایات، این ذوات پاک قبل از خلقت سایر موجودات، چهارده نور مقدس بودند که به دور عرش الهی به تسبیح و تقدیس مشغول بودند و از زیادتی کرم و جود سرشار ایشان بود که دنیا‌های بی‌شمار خلق گشت.



به عنوان یک نمونه کوچک تا به امروز علم ناقص نجوم در همین آسمان اول آن هم در قسمت بسیار بسیار کوچک آن، دوست میلیارد کهکشان کشف کرده است، حال آن که هر کهکشان خود چندین میلیون سیاره و ستاره دارد که هر کدام نیز هزاران برابر بزرگتر از زمین ما هستند و اینها تمام در آسمان اول است.

هفت آسمان بعدی جای خود دارند. طبق روایات هر آسمان در مقایسه با آسمان بعدی همچون عدسی در بیابان است، و همه و همه به طفیل وجود این عزیزان خدا خلق شده و به خاطر این بزرگواران پابرجا هستند، حال بماند که چه تعداد موجودات با تنوع و تکثر زیاد در این نظام هستی زندگی می کنند.

مدیر و صاحب همه این عوالم، حضرت بقیة الله الأعظم ارواحنا لثراب مقدمه الفداء می باشند و آن حضرت احاطه کامل به آنها داشته و در کمتر از لحظه ای می توانند همه را از نظر بگذرانند و نیز طبق روایات، تمام ممکنات و عالم هستی همانند حلقه انگشتری در دست ایشان است.

به نظر می رسد ناسپاس ترین و غافل ترین عنصر از حجّت خدا در این عالم هستی، کسی نیست جز همین بشر که روی زمین زندگی می کند.

۱۴ - پدر مهربان

امام همچون پدری مهربان و دلسوز است و از گرفتاریهای مؤمنان، آگاه و از این بابت در رنج می باشد هر چند این خود

انسان‌ها هستند که بلاها را به وجود می‌آورند؛ اگر چه ما از درک رحمت و اسعۀ امام عصر ارواحنا فداه ناتوانیم و توجّه نداریم که به واسطهٔ این بزرگوار و حجّت عزیز خداوند چه برکاتی بر ما نازل شده و چه بلاهای سهمگینی از ما دفع می‌گردد و ما عاجز از فهمش هستیم، که اگر غیر از این بود و غفلت دامنگیرمان نمی‌شد به دنبال چنین پدر مهربانی می‌گشتیم و در جستجوی او برآمده و با همیاری هم، خواهان آمدن او می‌شدیم و اگر هر یک از ما عزیزی مانند پدر، مادر یا فرزند و یا همسر که خیلی به ما محبّت نموده و غمخوار و مشکل‌گشای ما بوده را گم کنیم حتماً به دنبال او می‌گردیم و با کوچک‌ترین سرنخی هر چند در شهرهای دور باشد برای پیدا کردنش شهرها و بیابان‌ها را زیر پا می‌گذاریم و تمام سختی‌ها را در این مسیر به جان می‌خریم و چه هزینه‌ها و زحمت‌هایی را که متحمّل نمی‌شویم. حال این امام مهربان کجا و این عزیز مثالی ما کجا؟! خود وجود مبارک امام زمان ارواحنا فداه به جناب مرحوم فشندی در آن تشرّف معروف فرمودند:

شیعیان ما به اندازهٔ آب خوردنی ما را نمی‌خواهند؛ اگر بخواهند دعا می‌کنند و فرج ما می‌رسد. (۱)

خلاصه این که هر کسی در محدودهٔ خود باید کمر همّت و جوانمردی ببندد و در راه اعتلای فرهنگ انتظار و دعا برای تعجیل فرج و تشویق دیگران به این امر خطیر اهتمام نماید. پیامبر گرامی اسلام ﷺ فرمودند:

۱. شیفتگان حضرت مهدی علیه السلام: ۱/۱۵۵.

هر کسی دری را بکوبد عاقبت آن در باز می شود.

باید از خدای بزرگ طلب توفیق در این امر واجب را بنماییم تا
إن شاء الله به زودی با ظهور خجسته یگانه منجی عالم بشریت به
معدن نور متصل شده و زندگی شرافتمندانه توأم با معنویت را در
روی زمین شاهد باشیم. باید عمده خواست، تلاش و همت ما
شیعیان همین باشد.

ملاحظه فرمایید: که امام صادق علیه السلام چگونه در فراق امام
زمان علیه السلام

همانند شخصی که یکی از عزیزانش را از دست داده باشد، ناله و
گریه سر می دهد:

سیدی غیبتک نَفْت رُقادی و ضیقت علی مهادی وأبتزت
منی راحة فؤادی، سیدی غیبتک وَصَلت مصابی بفجائح
الأبد...

سرور من؛ غیبت تو خواب را از دیدگانم ربوده، و دنیا را با تمام
وسعتش بر من تنگ نموده و آرامش دلم را از من سلب کرده.
سرور من؛ غیبت تو مصیبت مرا همیشگی ساخته است... (۱).

همچنین امام حسین علیه السلام در شب عاشورا پس از سخنرانی و
یادآوری بعضی مطالب برای اصحاب به تشریح قیام و وجود امام
مهدی ارواحنا فداء می پردازند.

یقین بدانیم بدون امام علیه السلام نه می توانیم از زندگی مادی خود

لذت ببریم و نه از لذائد روحانی برخوردار گردیم، امروز اگر خندانیم فردا چند برابر بر اثر مصیبتی گریبان خواهیم گشت، و اگر امروز وضع معیشتی خوبی را دارا هستیم، فردا گرفتار اضطراب بدهی و تنگدستی و بی خانمانی یا بیماری و یا عدم تربیت اخلاق دینی فرزندان و فرورفتن جهان به سوی فساد، تباهی، بی بند و باری، جنگ، کشتارهای دسته جمعی، سلاحهای هسته‌ای و... مبتلا خواهیم گشت و این بدبختی‌ها همه به خاطر عدم برپایی حکومت عدل جهانی به دست پادشاه ممکنات، سلطان سریر عدالت، قائم آل محمد صلوات الله علیه می باشد.

خوب است هر یک از ما به این سؤال‌ها پاسخ دهیم که: کدام یک از عبادت‌های ما خالصانه بوده؟ کدام یک از نمازهای ما با توجه قلبی و خضوع بوده؟ کدام رذائل اخلاقی و نفسانی را از خود بیرون و به جای آن، صفات الهی را جانشین ساخته‌ایم؟ کدامین مناجات‌ها قلب‌های مرده و تاریک ما را منور ساخته و توانسته شیاطین را از افکار و قلب ما دور سازد و ما را به معراج برساند؟ و اگر هم بوده برای بعضی‌ها مقطعی و ناقص بوده است. کدامین خود پسندی و عجب و غرور درونی و کج خلقی از ما دورگشته است؟

نتیجه اینکه نه بهره‌ای از دنیا و لذت‌های آن و نه حظی از عبادت و لذت بندگی نصیب ما می‌گردد.

اینها همه به خاطر نبودن صاحب و معلم این دنیا است و اگر ظهور آن حضرت واقع شود هر چه بشنویم و یاد بگیریم مستقیماً از عنایات و سخنان الهی و گهربار امام زمان علیه السلام خواهد بود.

عبودیت و زهد، عمل ما بوده و قلب‌های مان از همه چیز

خالی گشته و فقط حق تعالی و عزیزانش، حضرت محمد و اهل بیتش علیهم السلام در دل‌های ما جای خواهند داشت.

نمازمان معراجی به سوی پروردگار خواهد بود و لذتی را که از مناجات خواهیم برد با هیچ یک از لذائد دنیوی عوض نخواهیم کرد، پشت سر امامان به نماز می‌ایستیم و در حضور امام به تعالی واقعی دست می‌یابیم.

آن وقت است که انسان از فرشته‌ها بالاتر می‌شود و آن موقع می‌فهمیم هدف واقعی از خلقت چه بوده و مراد از عبادت و بندگی یعنی چه؟ چون به واقع در بهشت زندگی خواهیم کرد و شیطان در آن روز به دستور امام عصر علیه السلام کشته می‌شود و هیچ ظلم و گناهی انجام نمی‌گیرد، در دنیا هیچ گونه غم و غصه و اندوهی از بیماری و تنگدستی و دلهره وجود نخواهد داشت، هیچ فسادی و کوچک‌ترین ظلمی پیدا نمی‌شود و همه در صلح و آرامش حقیقی بسر خواهند برد؛ حتی حیوانات و درندگان در کنار یکدیگر زندگی کرده و به همدیگر آسیبی نمی‌رسانند، زمین همیشه سرسبز و همه جا بهار می‌شود، شادی، خرمی و نشاط محض حاکم می‌شود، نه از باران سیل آسا خبری هست و نه از آفتاب سوزان. سفر به کهکشان‌ها به لحظاتی صورت می‌گیرد، تمامی مافوق علم‌ها و تکنولوژی بسیار بسیار پیشرفته ظاهر می‌شود.

امام صادق علیه السلام می‌فرمایند:

کُلِّ عِلْمٍ بَیْسَتْ وَ هَفْتُ جِزْءٍ اسْتِ کِهْ تَا قَبْلِ اَزْ ظَهْوَرِ حَضْرَتِ

مَهْدِ علیه السلام - عَلِیْرِغْمِ تَمَامِیْ پِیْشْرِفْتَهَا - تَنَهَا دُو جِزْئِشْ بَهْ مَغْزَهَا

الْهَامِ وَ بَهْ اَجْرَا دَرْمِیْ اَیْدِ، بَیْسَتْ وَ پَنَجْ جِزْءِ دِیْگَرِ بَرایِ بَعْدِ اَزْ

ظهور است.

قدرت جسمی چهل برابر بیشتر و طول عمر بشر به هزار سال خواهد رسید، خلاصه مطلب این که در روایتی امام صادق علیه السلام فرمودند:

زمین بهشت می‌گردد همان بهشتی که آدم و حوا در آن زیست می‌کردند.

پس بیاییم حداقل برای خود و فرزندانمان دل بسوزانیم و چاره‌ای بیندیشیم تا به امام خود و بهشت زمینی دست یابیم و با تفکری روشن و الهی، موقعیت خود را به لحاظ بندگی و وظیفه دینی نسبت به امام خود پیدا کنیم و این امر (انتظار) را طبق بررسی‌های عقلانی و روایات معصومین علیهم السلام مخصوصاً دستوری که امام جواد علیه السلام به جناب عبدالعظیم حسنی دادند همانند نماز و روزه بر خود واجب بدانیم و با استغاثه و گدایی نمودن از ائمه اطهار علیهم السلام توفیق تلاش و همت والا برای نشر و تبلیغ این امر عظیم را خواستار باشیم که اگر خالصانه تشنه وجود امام گردیم و در جستجوی وصال آن حضرت همت بگماریم محال است خدای تعالی توفیق و مدد ندهد، چون بارها در راه هدایت، وعده یاری و نصر داده است و در این راستا قضایای زیادی نقل شده، همانند رهایی اباصلت از زندان پس از توسل به امام جواد علیه السلام که قبلاً ذکر شد.

یا درگیری حاکم بحرین با شیعیان و توسل اهل آن دیار به خدمت امام عصر ارواحنا فداه که پس از رسیدن به امام زمان صلوات الله

علیه عرضه داشتند: آقا پس از سه روز به یاری ما آمدید؟!!

امام عصر ارواحنا فداه فرمودند:

شما سه روز مهلت خواستید و متوسل شدید اگر همان روز می خواستید ما هم همان ساعت به کمک شما می آمدیم.

نتیجه مهم از این مطالب این است که اولاً با تعقل و تفکر و ثانیاً با گدایی و استغاثه نمودن از حق تعالی و ائمه اطهار علیهم السلام و تلاش برای انجام این امر واجب، یاد امام و دعا برای تعجیل فرج را شعار و وجهه همت خویش قرار دهیم.

۲- همت

اگر مؤمنان همان گونه که برای کسب رزق و روزی خود می کوشند و با انواع شیوه های تبلیغاتی در صدد تبلیغ کالای خود و بدست آوردن ثروت بیشتری می باشند، تنها درصدی از این تلاش را وقف اعتلای کلمه حق یعنی امام زمان ارواحنا فداه کنند مطمئناً به زودی زود - ان شاء الله - شاهد دوران طلایی ظهور خواهیم بود، ولی متأسفانه چه اندکند گوش های شنوا و دل های آگاه و همت های مردانه تا به فکر فرو روند و روی این مطالب و کتاب های دیگری که راجع به امام زمان علیه السلام به رشته تحریر درآمده است تعقلی داشته باشند و حرکتی را آغاز کنند؛ حرکتی اول از قلب خویش، یعنی آشتی دادن دل با امام خود و سپس آشنایی و آشتی دادن قلب های دیگران با امام عصر ارواحنا فداه.

خدایا، آیا می شود از صد نفر مؤمن حداقل یک نفر جوانمرد پیدا شود و کمر همت ببندد و همه امکانات خود را صرف زنده



کردن یاد امام زمان علیه السلام کند، و امام خود را مقدم بر خویش بداند؟
برای مثال: اگر شما عزیزی مثلاً فرزند کوچکی داشته باشید،
هنگامی که به هر مغازه لباس فروشی یا شیرینی و شکلات فروشی
گذرتان بیفتد حتی اگر اتفاقی هم باشد به محض اینکه چشم شما
به لباسهای کودکانه یا ... بیفتد حتی اگر پول هم نداشته باشید در
دل آرزو می کنید که ای کاش می توانستم این لباس یا آن شیرینی را
برای عزیزم می خریدم، اصولاً انسان به هر چیز خوبی که
برمی خورد، آرزوی این را دارد که برای محبوبش آن را تهیه کند.
یک مؤمن و منتظر صادق و دلسوخته نیز باید این چنین باشد
یعنی به هر ابزاری که می رسد باید در قلب خویش آرزو کند که ای
کاش توانایی آن را پیدا کند و از آن ابزار در جهت تبلیغ امام خود
استفاده نماید تا خدای تعالی نیز بر اساس آرزوی صادقانه اش آن
شیء و ابزار را در اختیارش قرار دهد.

برای مثال وقتی به محض دیدن یک دستگاه کامپیوتر یا چاپ
(ماشین، منزل، پول و هر چیز دیگری) در دل آرزو می کند ای
کاش با این ابزار می توانستم تلاشی در جهت تبلیغ برای امام
خویش داشته باشم.

شاید یکی از حکمت های که فرمودند دینداری در آخرالزمان
مانند نگه داشتن آتش در کف دست مشکل است، همین باشد؛
یعنی این که بتوان امام غائب خود را مقدم بر همه چیز بداری.

چقدر خرج های زائد و غیر ضروری برای دنیای خود صرف
می کنیم و خیلی ماهرانه هم توجیه می کنیم، ولی چه مقدار صرف
تبلیغات و نشر یاد امام ارواحنا فداء می نماییم؟

در زیارت آل یاسین می خوانیم: «السلام عليك أيها المقدم المأمول»؛ «ای کسی که مقدم بر حوائج هستی»، باید به این فراز عمل نمود و آن حضرت را بر خویشتن در تمام موارد مقدم داشت.

یا یک مؤمن منتظر، هر خوابی را هم که می بیند تعبیرش را وصل به ظهور مولا می کند، به هر چیزی برخورد می کند آن را در جهت محبوب خود بکار می گیرد و مربوط می سازد.

یک پزشک متخصص قلب در میان اقوام ما بود که هر وقت بعضی از آشنایان و فامیل در مجالس خانوادگی ابراز درد بدن می کردند، حتی اگر از درد پا، دست یا سر شکایت می کردند وی همه دردها را با قلب مرتبط می دانست.

قبل از آگاه شدن و اطلاع از عمق غربت امام عصر علیه السلام مقصر نیستیم چون تربیت ولایی نشده ایم ولی وقتی آگاهی و بیداری وجدان حاصل شد اگر حرکتی نداشتیم آیا باز هم مقصر نیستیم؟ ای کاش عالمان شیعه و نویسندگان دینی و خطبای بزرگوار محور مطالب و سخنان خویش را پیرامون مسأله انتظار و اهمیت یاد امام و ترویج دعا برای ظهور قرار می دادند.

ای کاش همان طور که کلاس های قرآن - الحمد لله - در همه جا این قدر دایر و صوت قرآن و خواندنش ترویج دارد به همان نسبت مجالس و کلاس های آموزش و فهم پیرامون انتظار دایر می کردند، چون اصل قرآن امام هر عصر و زمان است.

در جنگ صفین حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند: آن قرآن هایی که بر نیزه می بینید پاره کاغذهایی بیش نیستند آن ها را



تیرباران کنید، قرآن حقیقی من هستم.

ای کاش هر مؤمنی هر صفحه قرآنی که می خواند در آن صفحه مقدس نشانی از محبوب خود را می یافت و به آیه ای که او را به یاد مسأله ولایت خصوصاً امام عصر ارواحنا فداه می انداخت مثل آیه «جاء الحق وزهق الباطل» «حق چون آید باطل بیرون رود» و یا دیگر آیات که گفته اند بیشتر از سیصد آیه در قرآن راجع به وجود و قیام امام عصر ارواحنا فداه است، توجه می کرد و به درگاه الهی متوسل شده و خروج قرآن ناطق را از خداوند خواستار می شد.

ای کاش یک سال را به نام سال انتظار صاحب الزمان ارواحنا فداه نامگذاری می کردند و در آن سال تمامی رسانه های خبری و تبلیغاتی همت خود را بر این می گماردند که یاد امام و فرهنگ انتظار را ترویج نموده و دل های مرده و ظلمت گرفته جامعه را به سوی نور و تعالی هدایت نمایند.

ای کاش مؤمنین وقتی به هم دیگر می رسیدند پس از سلام و معانقه به جای کلمات کوچکم و چاکرم از جملاتی استفاده می کردند که یاد امام را در دل زنده می کرد مثلاً، وقتی سال نور می رسید به همدیگر می گفتیم: ان شاء الله امسال سال ظهور مولا صاحب الزمان باشد. ان شاء الله به سال ظهور بررسی، یا بگوییم: چشمت به ظهور مولا روشن، و از این قبیل الفاظ ملکوتی و الهی. ای کاش پای هر منبری می نشستیم حداقل ربع آخر مجلس به یاد امام غریب سپری می گشت.

ای کاش بزرگان دینی و مذهبی ما در کتاب ها و منابر، سگان را به سوی ساحل رهایی یعنی امام زمان علیه السلام هدایت می کردند و

طریقه رسیدن و قدم گذاشتن به طرف ساحل رهائی را آموزش می دادند.

ای کاش ورد زبان هر مؤمنی در حال برخاستن «یا صاحب الزمان» بود، یا در موقع نشستن، در حال وارد شدن به محلی یا خانه‌ای، حتی غذا خوردن یا خوابیدن و در هنگام هر عملی و هر فعلی دل و زبان به ذکر مقدس و ملکوتی یا صاحب الزمان عادت می کرد، نامی که ملائکه مقرب الهی و پیامبران گرامی به وسیله این نام مقدس به قرب الهی راه یافتند.

و ما منهم احدٌ الا ویتقربُ كل يوم الى الله بولایتنا اهل
البيت ويستغفرُ لمحبتنا ويلعنُ أعدائنا. (۱)

همه ملائکه هر روز با ولایت ما اهل بیت به سوی حق تعالی تقرب می جویند و برای محبت ما استغفار نموده و دشمنان ما را نفرین می کنند.

و با این عمل یعنی با صدای بلند ذکر «یا صاحب الزمان» را تکرار کردن، هم به قرب الهی و ثواب‌های عظیم می رسیم و هم کم کم به سوی معدن کمال و نور راه می پیماییم که این از بهترین شیوه‌های تبلیغات برای امام غریب در جامعه می باشد.

ای کاش این همه مکان‌های خیریه و افراد نیکوکار پول‌هایی را که برای ضعفای جامعه خرج می کنند - اگر چه این اعمال نیز به حق و پسندیده و موجب خشنودی حق تعالی است - برای شناساندن و نشر یاد امام عصر علیه السلام و تبلیغ مظلوم آل محمد علیهم السلام



نیز سهمی از این پول‌ها را اختصاص می‌دادند.
 قرآن می‌فرماید: ﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي
 الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾^(۱).

امام معصوم علیه السلام در تفسیر این آیه فرمودند:

آن کسانی که به ضعف کشیده شدند همانا ما خاندان هستیم که
 حق تعالی به ما وعده نصر و پیروزی به دست امام منتقم داده
 است.

ای کاش عصاره هر مجلسی و هر اشکی برای امام حسین علیه السلام
 دعا‌های فراوان برای فرج مولا امام زمان ارواحنا فداه بود.

ای کاش بر در خانه هر مؤمنی یا بر شیشه هر مغازه یا ماشینی
 نام مبارک یا صاحب الزمان ارواحنا فداه نقش می‌بست.

ای کاش ملت شیعه ایران که محب و علاقمند اهل بیت علیهم السلام
 هستند همان مقدار که برای پیروزی تیم فوتبال در مسابقات جام
 جهانی دعا و نذر کردند، دعا برای آمدن منجی عالم بشریت نیز
 می‌کردند.

ای کاش در مجالس عمومی شیعیان به جای مثلاً بیست مورد
 دعا برای انواع و اقسام نیازهای مادی و معنوی به درجه‌ای از
 معرفت می‌رسیدیم که فقط و فقط خالص برای ظهور مولا ارواحنا فداه
 دعا می‌کردیم.

جوانی نقل می‌کرد: وقتی به کربلا مشرف شدم در تمامی

غریبت امام عصر علیه السلام

اماکن مقدّسه عتبات عالیات مخصوصاً در زیر قبه امام حسین علیه السلام علیرغم گرفتاری های شدید، همه حوائج شخصی را از دلم بیرون کردم و فقط یک چیز را مدّ نظر قرار دادم و آن هم دعاهای فراوان با اشک و ناله از اعماق وجودم فقط برای تعجیل در امر ظهور بود و توفیق الهی هم مدد شد، پس از این عمل واجب شبی در رؤیا حضرت بقیّة الله ارواحنا فداء را زیارت کردم و آقا امام زمان به جهت محبّت متقابل که دعا برای فرج ایشان دعا را بر حوائجم مقدّم داشتم آغوش پدرانۀ خود را باز نموده و با من به گرمی معانقه نمودند.

ای کاش مؤمنان در تمامی قنوت های نماز واجب و مستحبّی هیچ دعا و ذکری را جز دعای فرج زمزمه نمی کردند.

ای کاش هر مؤمن با ایثاری، هم خودش و هم اطرافیانش و هم دوست و آشنایانش را از دریای وحشتناک غفلت از امام عصر ارواحنا فداء نجات می داد و با آشنائی قلب ها با آن حضرت، جمعی را به ساحل رهائی می رسانید و تنها برای نجات خود تلاش نمی کرد و ای کاش هر کس برای نجات خود و آینده فرزندانش و بشریت از این بلاها و گرفتاری ها و رسیدن به عصر طلائی، چاره ای می جست، و ای کاش قیافۀ هر برادر مؤمنی را می دیدیم به یاد امام زمان ارواحنا فداء می افتادیم، و ای کاش و افسوس ...

و اما بعضی از مؤمنین اظهار می دارند که چگونه باید به امام زمان ارواحنا فداء نزدیک و قلب خویش را متوجه امام نمائیم تا راه آستی با آن بزرگوار برای مان مفتوح گردد؟

آقا امام جواد علیه السلام در روایتی می فرمایند: به وسیله سه چیز

شماها به محبت و دوستی ما نزدیک می شوید (انصاف) داشتن ،
(مساوات) یعنی دادرسی از برادران دینی ، قلب سلیم .

فرمودند: قلبی که از محبت و تعلقات دنیا خالی گردد قلب
سلیم نامیده می شود ، و انصاف را معنی نمودند به این که : آنچه را
برای خود نمی پسندی ، برای دیگران نیز نپسند .

با داشتن این سه خصلت می توان قدم در وادی محبت و
دوستی گذاشت اولین توشه این راه - طبق آیات الهی و روایات
فراوان - اندیشیدن و فکر نمودن درباره خلقت هستی ، مثل
شکل گیری وجود خودمان و تفکر در عظمت خلقت هر عضوی و
آثار طبیعی دیگر ، کهکشانها و غیره... و این نوع تفکر باعث
می شود باورمان به آخرت حتمی و ترس از عذاب آن دنیا در دل
زیاد گردد و سبب می شود بیزاری و بی رغبتی به دنیا و بیرون رفتن
و بریدن تعلقات از قلب ایجاد گردد .

از جمله بهترین راهها مطالعه گفتار حضرات معصومین علیهم السلام
مخصوصاً حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام راجع به مذمت دنیا است .
اخیراً کتابی بسیار پر بار و ساده ، جمع آوری و جمالات والای
حضرت در مذمت دنیا به چاپ رسیده به نام «مظهر العجائب
امیرالمؤمنین علیه السلام کیست؟» ، و دیدگاه حضرت راجع به دنیا ،
عجیب تأثیری در روح و نفس انسان در بی میلی و بی رغبتی به دنیا
ایجاد می کند .

پس از تفکر راجع به حق و معاد و حصول یقین نوبت به تفکر
درباره موقعیت خودمان در این جهان می شود و این که چه باید
بکنیم تا به مقام بندگی برسیم ، که اولین شرط بندگی تسلیم فرمان

حجت حق تعالی و خضوع در برابر فضائل نورانی ایشان، و سپس عمل به دستورات، از قبیل کسب فضائل انسانی و رفع رذائل اخلاقی، و عمل به بندگی و عبادت است، که فرمودند: مهم‌ترین و بهترین عمل این است که در انتظار آن حضرت باشی.

راههای کسب توفیق دعا برای...

۳- استغاثه به امام زمان عجل الله تعالی فرجه

از دیگر راه‌های محبت و علاقه به امام، استغاثه و طلب نمودن است و چون اراده قلبی، خالصانه و جدی شد امام زمان علیه السلام با لطف بیکران خود طالب حقیقت را دستگیری و به اندازه استعداد و استغاثه، جیره معنوی و لذائذ قرب را می‌چشاند و از خطرات و بلاهای آخرالزمان و از دام‌های شیطان حفظ می‌کند و محب را به سوی خویش رهنمون می‌سازد.

سؤال این که انسان چه باید بکند تا پس از تفکر، تشنگی دل و محبتش زیاد گردد؟ یکی از ده‌ها راه تقرب به امام علیه السلام که بعضی‌ها تجربه کرده‌اند این است که مؤمن هر روز در خلوت و به تنهایی بعضی از فرازهای جانسوز دعاها مانند دعای ندبه را قرائت کند از جمله: این باب الله الذی منه یوتی.

بنفسي أنت من عقید عزّ لا یسامی.

إلی متی أحار فیک یا مولای.

هل إلیک یا بن احمد سبیل فتلقی، هل یتصل یومنا بغده فنحظی «ای

پسر احمد آیا به سوی تو راه ملاقات هست؟ آیا می‌شود روزگار ما به روز ظهور وصل شود؟

عزیز علیّ أن ابکیک ویخذک الوری ...

هر کسی به تناسب اشتیاق روحی خود فرازها را مرور کند، حداقل روزی ده دقیقه، تا آتش اشتیاق در دل شعله‌ور گردد و همه کثافات قلبی را بسوزاند و چنانچه در این امر مداومت کند

سبب ایجاد محبت واقعی در قلب او می‌گردد و کم‌کم اشک جاری می‌شود و بی‌تابی بر او چیره می‌گردد و تشنگی و درد فراق را خواهد چشید و چون بی‌تاب شد مجبور می‌شود برای سیراب کردن قلب عطش یافته خود به سوی دریای رحمت امام حرکت کند و چون تشنگی در اثر مداومت بر فرازهای دعای ندبه و دعا‌های دیگر یا زیارت‌ها یا اشعار جانسوز لحظه به لحظه زیاد می‌شود برای رسیدن به چشمه آب رحمت تمامی بلاها و خار و خاشاک در شخص اثر ندارد و مثل جانبازی اصحاب امام حسین علیه السلام در برابر تیر و نیزه، از تمامی زر و تزویر مادیات در این راه به سادگی و به مدد مولی علیه السلام چشم می‌پوشد.

در فرازی از زیارت ناحیه مقدسه، امام زمان می‌فرمایند:

یا حسین؛ تو کسی بودی که به دنیا به دیده وحشت زدگان می‌نگریستی و آرزوهایت از دنیا برداشته شده بود و از زیور و زینت دنیا روی گردان بودی و نگاه‌هایت از سرور و شادمانی آن پوشیده شده بود، فقط شوق رغبت تو به سرای آخرت بود.

وجود مؤمن فقط طالب باران رحمت الهی است تا تشنگی را زائل نماید.

راه دیگر این است که اگر کسی هر روز هر چند برای دقائق کم به یاد مظلومیت امام حسین علیه السلام دل بسوزاند و اشکش جاری شود و از سویدای قلب برای تعجیل فرج دعا نماید، تأثیر عجیبی در ایجاد محبت و نزدیک شدن به امام عصر علیه السلام دارد که خودشان فرمودند:



من حتماً برای هر مؤمنی که در مجلس عزا، بعد از یاد مصیبت‌های سیدالشهدا علیه السلام برایم دعا کند، دعا می‌کنم. (۱)

یکی از شیفتگان حضرت بقیة الله علیه السلام نقل می‌کند که هر کس روزی دو بار در عرض یک سال برای جدّ بزرگوار امام عصر علیه السلام گریه کند و دعا برای فرج نماید توفیق شرفیابی به حضور امام زمان علیه السلام نصیبش می‌گردد. به مانند وجود مبارک خودشان که فرمودند: هر صبح و شام برای تو گریانم.

و اگر مؤمن عادت کند در هر مصیبتی از ائمه علیهم السلام یا مناجاتی با حق تعالی که سوزی در دل احساس کرد، همان لحظه شکستن دل با آه و ناله آن را به دعا برای فرج مبدّل و متصل کند، یقیناً نظر محبّت امام علیه السلام را به سوی خود جلب کرده و این عادت کم کم در وجود او ملکه می‌گردد، یعنی عصاره هر ناله و گریه‌ای باید دعا برای ظهور باشد. به اصطلاح عامیانه تا تنور داغ است باید نان را چسبانید. و این حالت، محبّت شدید و نزدیکی دو طرفه ایجاد می‌نماید و بسیار مؤثر در تعجیل در امر ظهور می‌باشد.

و گریه بعدی برای مصائب حضرت زینب علیها السلام که بعضی از بزرگان فرمودند: باب امام زمان علیه السلام گریه هر روزه برای حضرت زینب علیها السلام می‌باشد. و از همه مهم‌تر مداومت گریه هر روزه و لو پنج دقیقه بر مظلومیت حضرت صدیقه طاهره علیها السلام است که



۱. صحیفه مهدیه: ۵۹ به نقل از مکیال المکارم: ۳۳۳/۱.

عجیب تأثیر فراوانی برای ایجاد محبت قلبی و نزدیک شدن به امام عصر علیه السلام را دارا است. و مانند سیل عظیم درختان کهنسال گناهان را از جا می‌کند و نابود می‌سازد.

یکی از دوستان، عادت داشت که هر روز در حرم حضرت رضا علیه السلام بر مصائب حضرت زهرا علیها السلام گریه کند و سپس برای تعجیل فرج دعا کند.

روزی پس از خواندن مصیبت، ناگاه صدای ملکوتی امام رضا علیه السلام در فضای حرم پیچیده شد و فرمودند:

هنوز هم آثار و زخم سیلی بر صورت مادرمان نقش بسته است.

این حاکی از عمق مصیبت و حساسیت ائمه اطهار علیهم السلام نسبت به مادرشان می‌باشد و این قضیه و حقانیت بازگشائی و بررسی پرونده این دو مظلوم؛ (حضرت امیرالمؤمنین و همسرشان) را می‌رساند، که لااقل از آن چهارده موردی که نقل کردیم به خاطر همین یک مطلب (بررسی و انتقام از قاتلین) مدام با سوز دل همه جا و همه وقت دعا برای فرج را سرلوحه قرار دهیم.

محب امام زمان علیه السلام باید هر چه در توان دارد در تبلیغ و توسعه امر انتظار بکارگیرد و فضای جامعه را از عطر یاد امام زمان ارواحنا فداه مملو گرداند لذا جهت اطمینان قلبی دوستان از عملی بودن این کار به ذکر نمونه‌ای در این رابطه می‌پردازیم:

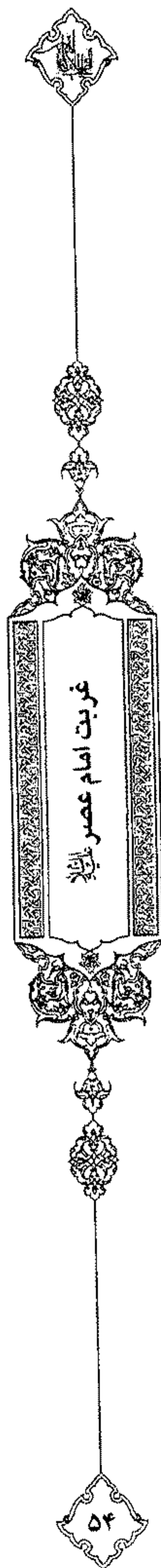
مرحوم کافی قبل از این که معروف شود یک طلبه معمولی بود و امتیاز خاصی به لحاظ علمی نداشت. وقتی جایگاه خویش را

در این دنیا به عنوان بنده خدا و غلام حضرت مهدی علیه السلام معلوم کرد و سپس برای انجام وظیفه در قلب خود خالصانه استغاثه نمود و آنگاه از خود و اطرافیان نزدیکش، آغاز کرد و به مدد الهی حکمت از دلش بر زبان جاری و تأثیر نفس و صوت دلنشین هم یاریش نمود و این توفیق عظیم در میان میلیونها شیعه نصیب ایشان گشت و چه کارهای عظیمی برای زنده کردن یاد امام زمان ارواحنا فداء که انجام نداد و چه دستگیری‌هایی که از فقرای شیعه نمود، چقدر مریضهای صعب‌العلاج با توسل در مجالسش شفا یافتند و چه دل‌های مرده‌ای که به سوی امام زمان علیه السلام زنده گشتند.

در اکثر شهرهای مهم و غرق در معصیت و تباهی بناهای مهدیه که مرکز نشر و تبلیغ امام عصر ارواحنا فداء می‌باشد دایر کرد. یک طلبه ساده معمولی با دست خالی ولی با درخواست خالصانه و مصرانه و تلاشی وافر توانست تحول عظیمی در روح و افکار انسان‌ها پدید آورد. و هر کسی که دلش برای امام خویش بسوزد و احساس مسؤولیت نماید، سپس برای حرکت خالصانه استغاثه و گدایی کند یقیناً راه به سوی او هموار می‌گردد، همان طور که خداوند متعال می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ (۱).

کسانی که در راه ما (کوشیده‌اند) به یقین راه‌های خود را به آنان می‌نمایانیم.



نتیجه‌گیری از مطالب

پس از آگاه شدن و درک کردن این امر و مسأله حیاتی و واجب، حجت بر همه ما تمام گشته و جوابی برای کم‌کاریهای خود نداریم مگر این که حرکتی را برای یاد امام زمان علیه السلام در جامعه شروع کنیم. در روز قیامت می‌پرسند چطور برای تجارت، کسب و منافع دنیوی خود هزاران راهکار و شیوه تبلیغاتی و نطق‌های زیبا را ارائه می‌دادی و استعداد بیان نمودن و کار کردن را داشتی در صورتی که من (خدا) روزی تو را ضمانت کرده بودم، و با تلاش معمولی نیز به آن روزی تقسیم شده می‌رسیدی، ولی در مورد کسب و تجارت واقعی و اصلی که هدف از خلقت نیز همین بود و معیار بهشت و جهنم رفتن هم همین است (یعنی یاد امام) نمی‌توانستی قدمی برداری و تبلیغی از لحاظ مالی یا بیانی داشته باشی؟ در صورتی که این تجارت را واجب و امر به تلاش و جستجو کردم. هرکسی باید این جواب را در همین دنیا آماده سازد که آنجا بتواند از عذاب الهی نجات و به رضوان حق تعالی دست یابد.

در خاتمه برای تشویق مؤمنان از میان صدها روایت درباره فضیلت انتظار، به نقل یک روایت از امام صادق علیه السلام اکتفا می‌نماییم:

آن حضرت فرمودند:

نزدیک‌ترین زمان مردم به خداوند و بیشترین موقع خشنودی خدای تعالی از مردم هنگامی است که حجت حق در میان مردم

نباشد و بر آنها آشکار نشود و جای حجت حق را ندانند ولی باور دارند که حجت حق تعالی و نشانه‌های او باطل نشده است. در چنین مقطعی هر صبح و شام منتظر فرج باشید. و شدیدترین موقع خشم خدا بر دشمنان خود هنگامی است که، حجت حق تعالی در میان آنها نباشد و ظاهر نشود. اگر خداوند می‌دانست که دوستان او در مورد حجتش دچار شک و تردید می‌شوند حتی به مقدار چشم بر هم زدن او را پنهان نمی‌کرد و شرورترین مردم در زمان غیبت حاکمیت دارند.

به امید آن روز که بر اسب‌های مان سوار و درخشندگی شمشیرهای مان چشم ملحدان را کور و شعار حیدر حیدر گوش ناصبیان را کر کند.

به امید آن روزی که در زیر پرچم پیروز سلطان جهانیان حضرت ولی الله اعظم حجة ابن الحسن العسکری روحی و ارواح العالمین له الفداء حلقه وار مثل پروانه گرداگردش باشیم و چشمانمان به جمال دلربای الهی آن بزرگوار روشن شود و خاک پایش را سرمه چشمانمان گردانیم.

به امید شنیدن صدای دلربای انا بقیة الله ...

اللّٰهُمَّ عَجِّلْ لَوْلِيكَ الْفَرَجَ وَالْعَافِيَةَ وَالنَّصْرَ، وَاجْعَلْنَا مِنْ أَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ.

غریبت امام عصر علیّه السلام